

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Formanden: Jeg giver først Ordet til Finansministeren, for at han kan fremlægge Forslag til Finanslov.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremlægge *Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.* Forslaget er enslydende med det Forslag, der blev fremlagt den 1. Oktober, men som ikke naaede at blive behandlet. Ved kgl. Resolution af 4. November d. A. er der foretaget Ændringer med Hensyn til Ministerierne og deres Forretningsomraade, hvorved Ministeriet for Søfart og Fiskeri nedlægges og Sagerne vedrørende Søfarten underlægges Handelsministeriet, medens Fiskeridirektoratet henlægges under Landbrugsministeriet. Disse Forandringer maa selvfølgelig medføre visse Ændringer i Finanslovsforslaget, idet de under § 18 opførte Budgetbeløb vedrørende Søfarten maa henføres til § 17, medens Budgettet vedrørende Fiskeri henføres til § 13. Da det vil være ønskeligt at undgaa, at §§ 19—26 ændres, bør man sikkert opretholde § 18, hvilket kan ske ved, at man atter opfører Grønlands Budget under denne Paragraf, selv om Grønland fremdeles hører under Statsministeriets Omraade. Hertil sigtende Ændringsforslag vil senere blive tilstillet Rigsdagen.

I øvrigt skal jeg om selve Forslaget henvisse til de af mig den 1. Oktober fremsatte Udtalelser og anbefale Forslaget til villig Behandling.

Formanden: Det af Finansministeren fremlagte Finanslovsforslag er tidligere omdelt her i Tinget.

Jeg giver derefter Ordet til Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, *Forslag til Lov angaaende Iværksættelse af Foranstaltninger i Henhold til Folkeforbunds-Pagtens Art. 16, Stk. 1,* har til Hensigt at bemyndige Regeringen til at træffe de Foranstaltninger, som maatte være nødvendige til at opfylde visse Forpligtel-

ser, som paahviler Danmark i Kraft af dets Medlemsskab i Folkenes Forbund. Allerede i 1921 var en saadan Lovgivning planlagt. Dengang som nu ansaas det for heldigt at give Forslaget en generel Karakter, men det blev den Gang henlagt uden at blive fremsat paa Rigsdagen, idet man aabenbart ønskede at vente for at se, om Tilfælde skulde indtræffe, hvor Lovgivning herom var fornøden.

Et saadant Tilfælde er nu indtruffet. Folkeforbunds-pagtens Artikel 16, Stk. 1, bestemmer, at naar en Stat griber til Krig i Strid med Pagtens Regler, skal alle Stater, der er Medlemmer af Folkeforbundet, ufortøvet afbryde de finansielle, kommercielle, økonomiske og visse personelle Forbindelser med vedkommende Stat. Hver Stat skønner selv over, om Krig i Strid med Pagtens Regler foreligger. Men naar dette er givet, indtræder Forpligtelsen uden videre.

Pagtens Ord er meget absolutte, saa absolutte, at man tidligt har været klar over, at de vanskeligt kunde paaregnes anvendt efter deres Ordlyd. Derfor er der allerede i 1921 givet en Række Regler med Hensyn til den praktiske Anvendelse af Bestemmelserne. Udgangspunktet derfor var Forslag stillet af Norge, Sverige og Danmark ved Delegeretforsamlingens første Møde i 1920. Der nedsattes da et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet, og i Tilslutning til dettes Forslag vedtoges i 1921 de Regler, der nu kommer til Anvendelse. Nogle af dem havde Form af Ændringsforslag til Pagten, men da man var paa det rene med, at det var tvivlsomt, om disse vilde blive godkendt som Pagtændringer af saa mange Stater, som kræves dertil, vedtog man alle Reglerne som gyldig Fortolkning af Pagten, som Direktiver for dens Anvendelse.

Ærede Medlemmer vil i Bemærkningerne til Forslaget finde Indholdet af disse Direktiver. Det fastslaas i disse, at hver Stat selv skønner over, hvorvidt Angreb i Strid med Pagten foreligger, men man forudsætter, at dette Skøn udøves paa rimelig Maade. Tanken om en øjeblikkelig og fuldstændig Afbrydelse af Forbindelsen med den pagtbrydende Stat er man gaaet ud fra ikke i Praksis kan gennemføres, i hvert Fald ikke i alle Tilfælde. Man anbefaler derfor, at Raadet i Tilfælde af Pagtbrud